

VELÜNK AZ ISTEN!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. december 22.

Vajon miről lehetne beszélni karácsonykor, ha nem a karácsony lényegéről. Bár az üzenet annyira mély és annyira hosszú, hogy ha három órát tanítanék róla, akkor sem férne bele minden. A héten gondolkoztam elég sokat, hogy vajon ma a karácsony üzenetének mely részét, mely aspektusát ragadjuk ki és emeljük ki, hogy ne csak egy általános kép legyen erről, amit egyébként általánosságban a világ is ismer, hogy elküldte Isten a Fiát, aki Máriától született, Szűz Máriától. A Szent Szellem árnyékolta be, termékenyítette meg Máriát. Betlehembe a népszámlálásra utazott Názáretből József és Mária, ott nem találtak helyet a fogadóknak, mert telt ház volt mindenhol. Egy istállóban kellett világra jönnie a Megváltónak, aztán jöttek a pásztorok, jöttek később a napkeleti bölcsek és azon gondolkoztam, hogy annyira részletgazdag maga a karácsony üzenete, hogy csak az előzményekből lehetne több alkalmat is tartani. Kezdve onnan, hogy milyen természetfölötti módon fogant Erzsébet méhében idős korában az az ifjú, akit a fiatalok az előbb bemutatnak, mint Keresztelő Jánost. Az előkészületek is olyan bőségesek és olyan hosszúak, hogy az advent mindhárom előző vasárnapján lehetett volna erről szó. Aztán arra jutottam, hogy gyakorlatilag a karácsonyról a készülődést elkezdhettük volna nyár közepén is már, mert annyi mindent lehet erről beszélni, de elkezdhetjük most is és jövő karácsonyra majd befejezzük. Szóval nagyon mély a történet, de mégis szeretnék egy olyan aspektusról beszélni, ami úgy gondolom kulcsfontosságú és azt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy: *Isten velünk van!*

Mielőtt azonban belekezdünk az üzenetbe, pár hónappal ezelőtt egy hagyományt kezdtünk, hogy öt percet beszélek a gyógyulásról, úgyhogy ez sem marad ki, hiába van karácsony. Ez nem írja felül ezt az elhatározásomat, mert hiszek abban, hogy vannak jó hagyományok, olyan szokások, amiket Isten Szelleme generál, Isten Szelleme hoz elő, és nem egy vallásos megszokás, egy unásig ismételt egyhangúság, egy üres szokás, hanem olyan, ami erővel teljes. Szeretném, ha odalapoznának a Zsidókhöz írt levél 1. fejezet 9-es versére. Jézusról szól az Ige és itt ezt olvassuk:

Zsidók 1,9.

9. Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot; annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömmel olajával a te társaid fölé.

Van ebben az Igében egy döbbenetes kijelentés, amit sok keresztény nem feltétlenül ért és lehet, hogy mi sem teljesen pontosan értjük, de szeretnék erre egy kicsit az elején hangsúlyt fektetni a szeretet ünnepén, hogy van itt egy szó, ami a gyűlöletre utal. Kérdezhetné: Attila, miről beszélsz? Neked a szeretetről kellene beszélni, nem a gyűlöletről! De itt azt mondja Jézusról az Ige, hogy szerette az igazságot és gyűlölte a hamisságot. Én úgy hiszem, hogy a megváltás és a mai üzenet is és a karácsony lényege alapvetően benne van ebben az igeversben is, mert az Isten szeretete, amely képes volt feláldozni önmagát, azért nyilvánulhatott meg többek között és abban mutatkozott meg, hogy volt valami, amit ki nem állhatott. Volt valami, amit gyűlölt. Volt valami, ami ellen volt és annyira nem akarta és nem szerette azt, hogy képes volt önmagát föláldozni azért az ő szeretetéből, hogy azt megsemmisítse.

Ez pedig az ördög hatalma és a bűn hatalma az ember felett. Gyűlölte! Isten gyűlölte azt a bűnt, azt a gonoszságot, azt az aljasságot, azt a rákos daganathoz, vagy leukémiás betegséghez hasonlító fekélyt az emberben, ami tönkreteszi az embert. Nem az embert gyűlölte, az embert szerette, de ami benne volt, ami belekerült Ádám bukásától fogva, azt gyűlölte. Gondolj bele abba - és a gyógyulást most ide szeretném párosítani pár perc erejéig -, ha van egy 4-5 éves piciny gyermek és egy gonosz, aljas rákos daganat van a testében, akkor te gyűlöled azt a gyermeket azért, amiért ilyen helyzetben van? Biztos, hogy nem! Ha egy leukémiás vérbetegség, vagy fekély, vagy gyengeség, vagy láz, vagy bármi van a testében, te ezért gyűlöled azt a gyermeket? Hát persze hogy nem, mert a tiéd, de ha nem is a tiéd, hanem a másé, akkor is az embert, a gyermeket szereted, de ami benne van, ami őt

tönkre akarja tenni, azt utáld, gyűlölöd. Gyűlölöd azt a hamisságot, azt az ellenszegülést, azt a gonoszságot, ami meg akarja fosztani a gyermeket attól, hogy teljes életet éljen.

Ugyanígy volt Isten az emberrel, hogy nem az embert utálta és gyűlölte azért, mert bűnös, hanem a bűnt utálta az emberben és nem azt tette Isten, hogy eltörli az embert mindenestől a föld színéről és ezzel eltörli a bűnt is a föld színéről, mert meg lehetett volna így is oldani a problémát, nem? Meg lehetett volna oldani a bűnnek a problémáját, vagy jelen valóságát, hogy eltörölöm az emberiséget, az egész teremtést. Ki vonta volna felelősségre Istent ezért? Ki mondta volna azt, hogy hát azért ezt nem kellett volna? De nem ezt tette. Az embert szerette, de a benne lévő azt viszont gyűlölte és ezért önmagát áldozta fel azért, hogy megszabadítson minket a bűnnek a fogságából és a bűnnek a hatalmából. Ez semmiképpen nem történhetett meg máshogyan, mint ahogy valójában megtörtént kétezer évvel ezelőtt. Ezért jött Jézus és tudta, hogy Ő a keresztfán fogja végezni. Tudta, hogy ha eljön, akkor nincsen más út. Ez az út, amit neki végig kell járnia. Ez az út, amit meg kell cselekednie. Ő nem ismerte a bűnt. Őbenne nem találtatott bűn. Ő gyűlölte a bűnt, gyűlölte az igazságtalanságot és gyűlölte azt, amit a bűn tett az emberrel és mégis az Ő nagy szeretetéből eggyé vált a bűnnel, hogy legyőzze azt.

Ez egy olyan kijelentés és egész évben összesen nem hallottad annyiszor ezt a szót tőlem, hogy bűn, mint ebben a pár mondatban most, de kell erről beszéljünk, hogy az Ő győzelme a miénk lett azáltal, hogy hiszünk Őbenne. A karácsony üzenetében ez is benne van, hogy az Ő győzelme, ami ott kezdődött, azzal kezdődött, hogy Ő eljött, hogy megtestesült, az Ő győzelme nem csak egy távollévő, vagy egy vastag könyvben lévő papírlapokra leírt történet, hanem ez egy valóság. Ha számunkra egy vallásos megszokás a karácsony, ha számunkra az Isten tisztelete egy hagyományokon, egy ceremóniákon, kulturális eseményeken alapuló szokás, akkor erőtlenné válik. Azonban akkor, amikor az Ige élővé válik a számunkra, az erővel tölti meg az életünket és az az erő, ami Isten Igéjében van, az képes felszabadulni. Képes ez az erő arra, hogy megváltoztassa az életünket, hogy megváltoztassa a lelki világunkat, a testünk állapotát, az anyagi helyzetünket, a kapcsolatainkat, a házasságunkat, a gyermekünket, a közösségünket, a gyülekezetünket, ha ez az erő valóban él közöttünk és bennünk.

Ugye tudod azt, hogy egy dal nem dal addig, amíg el nem éneklük. Egy harang nem igazán harang, vagy legalábbis nem funkcionál harangként addig, amíg meg nem kongatják. A szeretet pedig nem szeretet addig, amíg oda nem adod magad a másiknak és a másikért. És ez az, amit Isten tett az Ő szeretetében és az Ő szeretetével, hogy odaadta önmagát. Odaadta. Nem csak beszélt róla, nem csak ígérgetett, nem volt felelőtlen. Jézus odaadta magát és a kereszten elvált minket a bűneinktől. Ennek a megváltói munkának volt az első lépése Jézus megtestesülése és ezért is vagyunk ma itt többek között és ezért van szó többek között ma erről. A világ és sajnos a keresztények is, Jézus földre jövetelének üzenetét olyan dologgá változtatta, ami ilyen tájban sokak számára csupán hagyományokat és hangulatot jelent. Bár semmi baj nincs a karácsonyi feelinggel, semmi baj nincs a karácsonyi zenékkal és a karácsonyi hangulattal.

Ugyanakkor a karácsony több annál, hogy kellemes légkör van körülöttünk és kellemes légkör van a családjunkban. A karácsony több annál, hogy hagyományt elevenítünk fel és hagyománytiszteltől itt vagyunk, eljövünk, összeülünk otthon és eszünk-iszunk egy jót, fenyőfát díszítünk, hogy karácsonyfa legyen, megajándékozunk egymást. A karácsony ennél több. Persze ezek mind-mind jó dolgok, de ha csupán hagyomány, akkor erőtlen lehet. Azt mondta Jézus a farizeusoknak a Máté evangéliumának 15. fejezetében, mondja azoknak a vallásos embereknek, akik Istent tisztelőek voltak, istenfélők voltak, hogy:

Máté 15,6.

6. És erőtlenné tettétek az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által.

Tehát erőtlenné tettétek Isten parancsolatát, Isten beszédét a hagyományok által. A karácsonyban rejltő erőt teljesen ki tudja zsigerelni az a kultúra, ami körbeveszi. Mindannyian szembesülünk ezzel és bizonyára ezer és ezer prédikátor a szószék mögül beszél ma a karácsonyi üzenetről és hirdeti Jézus megváltói munkáját és beszélnek arról a kulturális közegről, ami körbevesz minket a

világban, hogy van egy vásárlási láz és ez tönkre tudja tenni a karácsony erejét. Van egy túlköltekezés és egy túlkészülődés is nagyon sok keresztény családban is. Van egy rokonoknak és családtagoknak való megfelelési kényszer. Hányan tudjátok, hogy miről beszélek, ugye? Közöttünk, keresztények között is így lehet, hogy meg akarok felelni, elvárások vannak és ez egy olyan hagyományos, vallásos cukormáz, ami leönti a karácsonyt és elveszi az erejét.

Természetesen az, hogy megajándékozzuk egymást, jó dolog, de az ajándékozás mértéke és módja is lehet szélsőséges és egy szélsőséges irányba elmehet ez az egész. Vannak, akik azt mondják, hogy mivel ma ez a szélsőség jelen van, ezért választanak egy másik szélsőséget, mégpedig azt, hogy az egészséget kidobjuk az ablakon. Ez a „fürdővízzel együtt a gyereket is kiöntjük” tipikus esete, hogy nem kell karácsonyra még gondolni se, elutazom szállodába, külföldre, bárhova. Az ünnepről leveszem a figyelmemet, nekem nem kell se ez, se az, se a felhajtás, se megemlékezés, se semmi. Szerintem ez is egy szélsőség, mert Isten Igéjében szó van Jézus születéséről, még ha nem is abban a formában teljesen, ahogy mi ezt megüljük már sok száz éve, de ezen a csodálatos ünnepen nekünk, hívőknek túl kell lépnünk és túl kell látnunk a vallásos, egymásra rakódott szokásokon és meg kell látnunk a karácsonyban azt az erőt, amit valóban képvisel.

A születés ereje, amit nem csak ilyenkor élhetünk át, hanem az évnek bármely szakában, ez egy igazság, hogy ilyenkor elolvasod a Máté evangélium elején, vagy a Lukács evangélium első pár fejezetében Jézus születésének körülményeit, de ezt nem csak ilyenkor, karácsonykor tehetjük meg, hanem bármikor megemlékezhetünk Jézus születéséről, de mégis karácsonykor van egy olyan különleges hangulat, egy olyan különleges légkör, amely máskor nincs meg. Mert ezt a karácsonyi lelkületet, érzetet, hangulatot, a fenyőfa illatát, a mézeskalács illatát ilyenkor érzed, bár év közben is lehet a fenyőfát érezni, ha van a kertedben otthon és megdörzsölöd a kezeden. Év közben is lehet mézeskalácsot sütni, de mégis van egy különleges hangulata annak, amikor karácsonykor ül össze a család és a közös ebédek és a közös vacsorák hangulata, karácsonyi hangulata egy olyan speciális dolog, ami nem egyenlő azzal és nem is hasonlítható azzal össze, amit például egy születésnapi partin ülsz meg tavasszal, vagy nyáron, vagy ősszel, ugye? Mert karácsony az karácsony és csak egyszer van egy évben.

Aztán van az ajándékbontásnak is egy élménye, főleg a gyermekek számára. Lehet, hogy a felnőtteknek is, vagy az a meglepetés a felnőtteknek, hogy nem kapnak semmit, vagy az a meglepetés, hogy nem meglepetés, de akkor is van egy hangulata az ajándékozásnak és az ajándék fogadásnak és az idősebb generációnak, ha akarja, ha nem, akaratlanul is eszébe jutnak a gyerekkori élményei, a gyerekkor karácsonyai és ez csak ilyenkor van. A rég látott rokonok viszontlátása ilyenkor karácsonykor egy másfajta hangulatot áraszt.

Ez az egyik oldal és ez szép és jó és rendben van természetesen. Viszont annyira sok rossz dolog telepedett a karácsonyra évszázadok alatt, ami miatt, aki nem érti ennek a lényegét és nem érti azt, hogy miről is szól ez az egész, azoknak a köreiből nagyon könnyen előfordulhat az, ami előfordult már a történelemben nem egyszer, hogy nagyon sok ilyenkor a karácsonyi konfliktus. Csak két mondatot beszélek az ilyen rossz hangulatú dolgokról. A legrosszabbak az öngyilkossági statisztikák karácsonykor. Tudod, a test nehezen viseli a nyomást. A test nehezen viseli a magányt. A test nehezen viseli azt a fajta pressziót, ami ilyenkor lelkileg, érzelmileg az emberen van akkor, hogy ha nem nagyon vannak körülötte olyanok, akik szeretik őt. Úgyhogy a mai üzenet lényege és a címe is ebből fakad, hogy az Úr veled van, Isten veled van. Tehát ha magányos vagy, egyedül vagy, akkor sem kell depressziósnak lenned, mert nem vagy egyedül.

Igazából ennek a kijelentéséről, ennek a megértéséről szeretnék ma beszélni. Számunkra az Ige világossága kell, hogy meghatározza az ünnepet. Nem csak a mai napon, hanem az év minden napján ennek így kellene lennie. Engedjük meg, hogy a Biblia szóljon hozzánk és engedjük azt, hogy az Igéről lefejtve a vallásos köntöst az Ige ereje valóban alkalmassá és képessé tegyen bennünket arra, hogy megéljük mindazt, amit Isten Szelleme akar, hogy megéljünk. Ilyenkor az emberek szíve egyébként is fogékonyabb az Úr dolgai felé, ugyanakkor nagyon-nagyon sok dolog van, ami el is tudja vonni a figyelmünket a lényegről. Talán már azon gondolkodol, hogy a töltöttkáposzta

alapanyagait megvásároltad-e már. Kisült-e már a kalácsom, ugye? Vagy mindent megvásároltál-e? Lehet, hogy alkalom után már szeretnél a boltban egy-két dolgot beszerezni, mert eddig elfelejtetted, vagy nem volt rá időd, mint ahogy én is és lehet, hogy máshol jár az agyad, de ez az üzenet ma el fog kísérni téged egész évben, hiszem, mert az Úr velünk van.

Kezdeném onnan, hogy mindenki ismeri a történetet, ami az Édenkertben történt. Ádám bűnének következményeképpen elhatott a halál az egész világra. Ádám leszármazottai mind-mind abba a szellemi halálba születtek bele, ami Ádám bukása miatt elhatott a világra. Miért kellett 4000 évnek eltelnie, hogy eljöjjön a Megváltó? Miért nem tudta Isten megtenni ezt aznap, a következő percben, vagy legalább egy héttel, vagy egy hónappal később? Nagyon komoly kérdések ezek és nem tudunk mindenre választ adni ma, mert a téma nagyon mély. De nem történhetett volna előbb Jézus születése? Nem jöhetett volna el hamarabb? A válasz erre az, hogy nem. Az Atya a legkorábbi időben küldte el Jézust. Egy egész esemény láncolatnak, esemény sorozatnak kellett beteljesülnie azelőtt, mielőtt Jézus megszületett. István felolvasta azt az Igét, amit most én újra felolvasok, a Galata levél 4. fejezetéből a 4-es, 5-ös verset, mely így hangzik:

Galata 4,4-5.

4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett,

5. Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerhessük a fiúságot.

Azt mondja, hogy megváltsa azokat, akik a törvény alatt voltak, hogy elnyerjük a fiúságot. Ez a „megváltani” szó, ami itt a görög eredetiben szerepel, azt jelenti, hogy megvásárol, kifizet, kivált, kivásárol. Ezt jelenti itt ez a szó, hogy Isten ezt tette velünk, megvásárolt, kivásárolt. De hát miért, árucikkek voltunk, hogy meg kellett minket vásárolni? Isten az embert szabadságra teremtette, arra, hogy szabad legyen. Nem szabados, hanem szabad. Ezt a szabadságot Ádám kiárusította a sátánnak, saját magát rabszolgasorba hajtotta a sátán számára, mint ember. Megvolt erre a lehetősége? Megvolt erre a lehetősége. Dönthetett volna másképpen? Dönthetett volna másképpen. De nem így tette és így, ahogy az Ige írja, elhatott a halál az egész emberiségre. Ezért szembesülünk a fizikai halállal, ezért szembesülünk a szegénységgel, az igazságtalansággal, a betegséggel és egy csomó mindennel, ami ebben a bukott világban itt körbevesz minket. A nagyképűség, a beképzeltség, az arrogancia, a tisztességtelenség és lehetne sorolni azokat a dolgokat, amik körbevesznek minket és ez az egész mind-mind belekerült az emberbe is.

Az ember nem tudta magát ebből saját hajánál fogva kiemelni. Nem volt képes arra, hogy önmagát megváltsa. Az ember vére, ahogy az Ige mondja, beszennyeződött, mert a vér az, ami kering benned szellemi értelemben, de fizikailag is. Hordozza a tested életét és hordozza az életet önmagában és minden vér által tisztítatik meg. Az ember nem volt képes saját magát megtisztítani. Miért volt szükség arra, hogy Isten megtestesüljön? Miért nem lehetett Ádám fia, vagy Mózes fia, vagy Dávid fia a Megváltó? Azért, mert az a bukott természet, ami öröklődött apáról fiúra, fiúról fiúra és így tovább, az előre vetítette azt, hogy ebből nincsen szabadulás. Nem tudja senki magát megtisztítani. Az a szenny, az a beszennyeződés, ami azáltal keletkezett az emberben, hogy Ádám elárulta Istent, ez az emberrel vele maradt. Egy olyan ember kellett és mondom ember, aki képes volt arra, hogy az embert kihozza ebből a bajból. Nem volt olyan ember, aki erre képes lett volna, ezért Isten emberré vált. Jézus, amit elvégzett, azt Isten Fiaként végezte el, de száz százalékban emberként és a sátán hatalmából való visszavásárlás ára az Ő saját élete volt.

Ennek egyetlen módja lehetett csak, ha Ő testben megjelenik. Semmilyen más módon nem. Ádám teljes életében elkezdett uralkodni a halál és csak egy teljesen tiszta, teljesen bűn nélküli ember volt képes arra, hogy visszavásárolja az embert a sátán hatalmából.

3Mózes 17,11.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.

A vér a benne lévő élet által szerez engesztelést, de Ádám vérében és a leszármazottjainak vérében nem volt már élet, mert nem az élet uralkodott az emberen a bukás után, hanem a halál. Újra és

újra és újra és újra. Rövid időn belül eljutott oda a föld lakossága az igazságtalanság, a bűnözés, a mocskosság, az aljasság, az állatiasság miatt, hogy Istennek el kellett törölnie az emberek nagy részét a földről, hogy maradjon egy pár ember, aki legalább hajlandó vele szóba állni.

Nyolc ember maradt Noé bárkájában, aki után benépesült a föld újra. Noé sem volt tökéletes, de ő kegyelmet talált Isten előtt. Újra és újra találkozott az ember azzal, hogy vannak korlátai, vannak határai, nem képes önmagát megváltani, de Isten már gondoskodott a legeslegelején a Megváltóról. Mert Ő a mindentudásában, előre tudásában Jézus Krisztust már előre kijelölte arra, már a teremtés előtt, hogy Ő lesz a Megváltó.

Nem így akarta Isten, nem az Ő tökéletes akarata volt ez, de tudta, hogy az ember mit fog tenni és amikor elbukott az ember, már az első prófécia ott az 1Mózes 3-ban elhangzik Isten szájából, hogy ellenségeskedést szerzek a te magod és az asszony magva között és sátán a fejedre fog taposni. Oda fog taposni a csigolyádra és el fogja azt törni. Ez az, ami megtörtént Jézus Krisztusban, amikor Ő eljött. Mária méhében, amikor megfogant a Szent Szellemtől az a kis petesejt. Minden a születéssel kapcsolatosan természetes volt, természetes módon növekedett és fejlődött, de a fogantatás természetfölötti volt. Miért? Mert egy szűz fogant a méhében és Isten volt az apa, akitől a mag eredt.

Miért volt erre szükség? Azért többek között, mert a mai modern orvostudomány is már bizonyítja minden kétséget kizárólag, hogy amikor egy petesejt egy anyának a méhében megfogant, akkor a kicsi kis embrióban, a magzatban a vér az az apa sejtjéből alakul ki és az anyától nem kap vért.

Így volt ez Mária testében is, hogy Mária bukott szellemi természetével nem került bele abba a kis magzatba, ami ott növekedett a testében. Mária adta Jézusnak a testet és ő táplálta és hála és köszönet ezért neki, de az Atya magja volt az, ami a tisztaságot és a vér tisztaságát meg tudta őrizni ebben a magban és így tudott Jézus úgy megszületni a földre testben emberként, hogy nem örökölte Ádámnak és a leszármazottjainak bukott természetét, amit egyébként mindannyian örököltünk.

Nagyon keményen fogalmaz Pál apostol, hogy meg vagyunk váltva az atyáinktól örökölt hiábavaló életünkben a Jézus Krisztusban való hit által. Az a tisztaság, az az erő, ami Őbenne volt, a miénk lehet és be tudjuk ezt mi saját magunkba fogadni.

Mária testet adott tehát Jézusnak és Isten adta a vért a testbe, ami hordozta a bűntelenséget. A Máté evangélium és a Lukács evangélium számol be hosszasan arról, hogy milyen módon, milyen körülmények között, milyen előzményekkel és milyen utóélettel jött Jézus a földre. Nagyon hosszú mind a két igesor, de mégis most a Máté evangélium első fejezetéből a 18-as igevertől a 25-ig felolvasom az Igét és szeretnék itt egy kis időt eltölteni.

Máté 1,18–25.

18. A Jézus Krisztus születése pedig így volt: Mária, az Ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnek találtatik a Szent Szellemtől.

19. József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember volt és nem akarta őt gyalázatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani.

20. Mikor pedig ezeket magában elgondolta: ímé, az Úrnak angyala álomban megjelent néki, mondván: József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert aki benne fogantatott, a Szent Szellemtől van.

21. Szül pedig fiat és nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből.

22. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott vala a próféta által, aki így szólt:

23. Ímé, a szűz fogant méhében és szül fiat, és annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten.

24. József pedig az álomból felszerkenvén úgy tett, amint az Úr angyala parancsolta néki, és feleségét magához vevé.

25. És nem ismeré őt, míg meg nem szülte az ő elsőszülött fiát; és nevezé annak nevét Jézusnak.

Halleluja! Nagyon szép a történet. Sokszor elhangzik ez sok helyen ilyenkor. Van itt egy mondat, amit szeretnék kiemelni. Sajnálom, hogy nincsen rengeteg időnk, hogy minden egyes mondatot végignézzünk, de van itt egy mondat, amit szeretném, ha megértenénk, hogy mit is jelent valójában. Mégpedig ez a *velünk az Isten* kifejezés.

Mit gondolsz, hogy számodra mit jelent az, hogy Isten veled van? Hagyok egy pár másodperc időt arra, hogy ezen elmélkedj, gondolkodj. Mit jelent számodra ez? Mit jelent neked az, hogy Isten veled van? Nem sokszor gondolkodunk ezen. Nem sokszor realizáljuk magunkban, hogy Isten velünk van, mert ha realizálnánk, akkor nagyon sokszor nem esnénk kétségbe, hiszen, ha velünk van, akkor biztosan nem ellenünk van. Ha velünk van, akkor bizonyára értünk van. Ha velünk van, akkor bizonyára van ennek, illetve lehet ennek valamilyen kézzel fogható valóságos megnyilvánulása, mert nem egy olyan Istent imádunk és szolgálunk, aki olyan messze van, hogy a csillagok fölött nagy távcsővel sem lehet látni, hanem azt mondja, hogy Ő velünk van. Ha veled van, akkor nem messziről van veled, hanem közről van veled. Ez sokkal több egy vallásos szófordulatnál, sokkal több annál, hogy ismételtjük azt a szót, hogy Immánuel.

Isten az Ő hatalmát, erejét, az Ő tulajdonságait kinyilatkoztatja az Ő nevében. Az Ő neveiben is megtette ezt az Ószövetségben és Jézus nevében is kinyilatkoztatja. Itt az ószövetségi prófécia hangzik el, amit Ésaiás mondott, hogy íme szűz fogan méhében és szül fiat és nevezi az Ő nevét Immánuelnek, ami azt jelenti, hogy velünk az Isten. Isten veled van. Sokféleképpen meg lehet ezt közelíteni azt hiszem, de azt választottam, hogy ma Jézus egyik előképén keresztül nézzük meg, hogy mit jelent, hogy Isten velünk van.

Jézusnak több előképe is van az Ószövetségben. A rendtartásoknak is és az Ő munkájának is, de Ő magának is. József, tudod a tizenhét éves kis cifra ruhás fiatalember, Jákob fia, Izsák unokája, ő is előképe Jézusnak. Az a történet is nagyon hosszú, de szeretném, ha odalapoznánk az első Mózes levél 39. fejezetére és egy picit elgondolkodnánk azon, hogy vele mi történt és amikor Isten azt mondta Józsefnek, hogy vele van, akkor ez mit jelentett az ő számára.

A történetet hadd vezessem be egy pár mondat erejéig, hogy felelevenítsem a számotokra ezt a nagyon-nagyon tanulságos ószövetségi történetet. Volt ennek a fiúnak majdnem egy tucat bátyja, ő volt a legkisebb, apucinak a kedvence, aki álmodott egy álmot, aztán még egyet, de mielőtt még álmodott volna, már a testvérei szemében egy kivetett, egy megvetett, egy utált, egy gyűlölt testvér volt. Aztán amikor meglátta ezeket az álmokat, aminek a lényege az, hogy eljön majd az idő, amikor leborulnak előtte. Ezt álmodta József és amikor ezt elmondta a testvéreinek és az apjának, akkor a testvérek oly mértékben voltak irigyek és oly mértékben uralkodott el a gonosz szívükön a gyűlölet, hogy meg akarták ölni a saját édestestvérüket. Bedobták egy kútba. Aztán mégiscsak egy kicsit megrettentek és nem ölték meg valójában ezzel, hanem egy olyan ítéletet hoztak rá, amely gyakorlatilag abban a korban, az ókorban egyenlő volt az élő halállal, eladták rabszolgának.

Rabszolgának lenni abban az időben nem volt jó dolog. Nem mintha bármely időszakban jó dolog lenne rabszolgának lenni, de abban az időben bizonyára ez egy szörnyűséges dolog volt. Eladták a rabszolgakereskedőknek, izmaelitáknak. Erről is lehetne egy külön alkalmat tartani, ez is nagyon tanulságos, de hogy rövidre fogjam, ezek a rabszolgakereskedők, miután megvették egy kis üzleti haszonszerzéssel, eladták őt a rabszolgapiacon.

A rabszolgapiacon az embereket úgy adták-vették, mint az ócskapiacon a ruhát meg a számot, meg a húsboltban a darab húst. A rabszolgapiacon az embereket úgy adták-vették, hogy teljesen meztelenre vetkőztették, hogy az az úr, az a gazda, aki megveszi őt, lássa azt, hogy milyen állapotban van, van-e valamilyen betegsége, milyen a külseje, milyen nyomok vannak rajta, fertőző-e, izmos-e, leharcolt-e vagy jó kiállású-e. Meztelenül.

Milyen megalázó az, amikor az édestestvéreid kútba dobnak, aztán nem halsz ott éhen-szomjan, hanem eladnak, levetkőztetnek meztelenre, megszégyenítenek. Milyen lelkiállapotban lehetett vajon József? Itt kapcsolódunk be az Igébe és a történetbe az 1Mózes 39,1-es versében:

1Mózes 39,1.

1. József pedig alávitették Egyiptomba és megvette őt az izmáelitáktól, kik őt odavitték, egy egyiptomi ember, Potifár, a fáraó főembere, a testőrök főhadnagya.

A történetet mindenki ismeri, aki ide jár ebbe a közösségbe. Sokszor volt már erről szó és bizonyára te is olvastad ezt. A vevő, aki Potifár volt, nézte, hogy vajon alkalmas-e ez az ember arra, hogy az én rabszolgám legyen? És úgy ítélte meg, hogy igen.

1Mózes 39,2.

2. És az Úr Józseffel volt, és áldott ember volt, és az ő egyiptomi urának házában volt.

Álljunk meg itt egy percre. Azt mondja itt az Ige, hogy az Úr Józseffel volt és nem csak, hogy vele volt, áldott volt. Hol látjuk ezt József életében, hogy ő áldott volt? A körülményeiben látjuk ezt? Az élethelyzetében? Az anyagi helyzetében? A testének a megszégyenített állapotában látjuk ezt? Egyáltalán nem ezt látjuk.

Képzeljük magunkat a történetbe, hogy ott vagyunk mi is ezen a piacon és egy kívülálló szemlélőként látjuk ezt a fiatalembert, akinek nem volt semmije. Nem volt rangja, nem volt hatalma, nem volt pénze, nem volt családja, nem voltak testvérei, nem volt felesége, nem volt gyermeke, nem volt senkije, aki mellette állt volna, de azt mondja itt az Ige, hogy az Úr vele volt és nemcsak, hogy vele volt, áldott volt ez az ember!

Szeretném, ha kivétítenénk a héber szót, hogy mit jelent itt ez az áldott szó, ami azt jelenti egész pontosan, hogy virágzóvá tesz, biztosítja, hogy jól menjen valakinek a dolga, a boldoguláshoz hozzásegít, kedvező helyzetbe hoz valakit, sikeres, szerencsés lesz, prosperáló, tehát gyarapodó. Ezt jelenti ki az Ige Józsefről. Nem Potifárról jelenti ki, aki gazdag volt, aki egy főember volt, aki az egyiptomi királyságnak volt egy vezető beosztású embere, aki bizonyára jól fel volt öltözve. A mai szóhasználatnál azt mondanánk, hogy beállt a nagy Mercivel a piac elé, lógtak a fukszok a nyakában, be volt parfümözve és a szolgálóinak csettintett, hogy utaljátok át azt, amit kell! Azt gondolnánk, hogy ez az áldás, hogy az az áldott ember, akinek nincsenek anyagi gondjai, akinek nincsenek kapcsolati gondjai, akinek semmi gondja nincsen és mindene megvan a külsőségekben. Ez az áldott ember.

De nem róla mondja a Biblia, hogy áldott volt és nem róla mondja a Biblia azt, hogy az Úr vele volt, hanem Józsefről mondja, hogy az Úr vele volt. Mikor volt vele? Amikor minden körülmény pont az ellenkezőjét mutatta és mondta volna, hogy vele van az Úr. Nem csak, hogy vele volt, hanem virágzó volt, ahogy olvastuk itt a szónak a jelentését. Hol virágzott ez az ember, kérdezhetnéd. Hogy virágzott, amikor tényleg senki nem volt körülötte? Az Úr vele van. A 2-es verset olvasom még egyszer:

2. És az Úr Józseffel volt, és áldott ember volt, és az ő egyiptomi urának házában volt.

Nem volt semmije. Nem volt kézzel fogható áldása. Nem volt egy csekkfüzete, nem volt bankszámlája, nem voltak megtakarításai, nem volt reménysége, nem volt kilátása arra, hogy a helyzet megváltozik. Az apja úgy tudta, hogy meghalt, mert ezt hazudták neki a testvérei. Nem volt reménysége arra, hogy majd jön apám és megment engem. Senki nem tudott róla semmit. Még a testvérei sem tudtak róla semmit, miután eladták rabszolgának. Ki tudja, mit gondoltak. Ha ilyen testvérei vannak az embernek, nincs is szüksége ellenségre. Tehát neki senkije nem volt. Volt egy kilátástalan érzése vagy helyzete a láthatók alapján, volt egy keserű fájdalom és volt két álma, amit látott pár héttel, vagy pár hónappal hamarabb.

2. És az Úr Józseffel volt, és áldott ember volt, és az ő egyiptomi urának házában volt.

Én azt hiszem, hogy Isten definíciója az áldásról és a jólétről nem feltétlenül ugyanaz, amit az emberek gondolnak az áldásról. Hadd csatoljak vissza a Máté 1-re, hogy az Úr velünk van, Immanuel. Ha az Úr veled van, akkor áldott vagy. Ha az Úr veled van, akkor boldog vagy. Mindegy, hogy milyenek a körülmények, mindegy, hogy milyen kilátástalan a helyzet, de tudd meg, hogy az Úr veled van! Itt Józsefnek volt döntési lehetősége, volt választási lehetősége, hogy ezt a helyzetet hogyan kezeli, hogy mit tesz ezzel az egész helyzettel.

Engedi azt, hogy ez a keserűség teljesen felnövekedve rongy emberré tegye őt, vagy pedig arra néz, aki az ő atyáinak az Istene és néz arra az álomra, arra a jövőképre, arra a látásra, amit Isten személyesen adott neki. Ha az Úr veled van, Immanuel, akkor boldogulsz. A zsidók tudták azt, amit itt a Máté 1-ben olvasunk, hogy mit jelent az, hogy az Úr velünk van, mert volt egy próféciajuk erről. Mert ez

hangzik el az Ésaías 7,14-ben, erről szól az Ige. Ismerték a zsidók Jézus születése előtt a próféciát, várták a Messiást, várták azt, hogy ez beteljesüljön, mert ismerték azt, amit Ésaías mond a 7,14-ben:

Ésaías 7,14.

14. Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi Őt Immánuelnek,

Vannak, akik azt hiszik, hogy a sok pénz jelenti az áldást. Lehet áldás a sok pénz, ha tudsz vele jól élni, de van egy csomó gazdag ember a világon, aki nem áldott, hiába van vagyona. Az embereknek sokszor az az elképzelése, hogy Isten akkor van velem, amikor azt érzem. Isten akkor van velem, amikor az kézzelfogható módon megnyilvánul és igazából akkor vagyok áldott, amikor nagyon jól nézek ki és belenézek a tükörbe és minden körülményem rendben van, akkor az az áldás. Potifár bizonyára jólöltözött volt és lehet, hogy jó illata is volt és lehet, hogy gazdag is volt, mégis Józsefet nevezi itt az Ige áldottnak. Miért? Mert az Úr övele volt. Ami az igazi jólét és ami az igazi áldás, az nem más, mint Isten kegye. Isten kegyeltsége! Isten jóindulata! Akarod-e ezt? Akarsz-e Isten kegyeltje lenni? Akarsz-e Isten jóindulatában élni egész életedben? Mert a jólét az, amikor Isten a segítségnyújtásban ott áll a rendelkezésedre. József itt áldott volt, mielőtt még bizonyíthatta volna bármilyen körülménye azt, hogy áldott. József itt áldott volt, mielőtt pénze, vagy hírneve, vagy befolyása lett volna. József áldott volt – ezt mondja róla az Úr –, mert az Úr vele volt. Mint ahogy velünk is velünk van. Az, hogy velünk van, azt is jelenti, hogy nem hagy el. Az Úr velünk van. Olvasom itt tovább az igeverset, az 1Mózes 39,3. vers következik:

1Mózes 39,3.

3. Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van övele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent áldottá tesz az ő kezében:

Látja ezt Potifár a saját pénzen megvásárolt rabszolgájának az életében. Nem tudom, hogy mennyire tartották sokra a rabszolgákat az egyiptomiak annak idején, úgy általában. Egy a sok közül, elhullik, veszek másikat, de Potifár, ez a gyakorlatilag bálványimádó, istentelen ember észreveszi, hogy az egyik rabszolgájával a mindenható Isten, az Úr, a zsidó Isten, a héberek Istene vele van, mert bármit csinál ez a fiú, bármit csinál ez a kölyök, bármire ráteszi a kezét, azon áldás van. Képes-e észrevenni a világ azt, hogy áldottak vagyunk? Képes-e észrevenni azt, hogy rajtunk is ez az áldás van? Itt Józsefen ott volt az áldás. Elolvasom még egyszer a 3. verset.

3. Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van övele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent áldottá tesz az ő kezében:

Halleluja! Annyira szeretem ezeket az Igéket! Ne kösd az értékedet, a saját értékedet ahhoz, hogy milyen munkád van, milyen munkát végzel. József itt áldott volt és kezdett megnyilvánulni az áldás az életében, de rabszolga volt. Nem ő volt a cégvezető, nem ő volt a cégtulajdonos, még csak azt sem mondhatjuk, hogy egy alkalmazott volt, egy szolga, mert nem szolga volt, hanem rabszolga. Tudod, hogy mi a különbség a szolga és a rabszolga között? A szolga mondhat nemet. Mondhatja azt, hogy nem vállalom ezt a munkát, megyek inkább máshova dolgozni. A rabszolga nem mondhatja ezt, nem rendelkezik saját élete felett.

Ez a József, aki nem rendelkezett a saját élete felett, bármihez, amihez hozzányúlt, Isten felvirágoztatta, mert maga József volt virágzó. Vajon volt-e része ebben Józsefnek? Volt-e része ebben József hozzáállásának? Vagy el tudjuk képzelni azt, hogy ő egy depressziós, magába roskadó, a szüleit, bátyjait, testvéreit vádoló, magába forduló ember volt? Biztos vagyok benne, hogy nem. Mert ha ilyen lett volna, akkor nem tudott volna megnyilvánulni benne és vele az, hogy az Úr vele van. Nagyon érdekes dolog ez! Alkalmazottként is lehetsz áldott. Ha kicsit ezt a mai környezetbe hozzuk. Alkalmazottként, szolgaként is lehet az ember sikeres és lehet gyarapodó és lehet bővülő.

Egy pár gondolatot engedjete meg azzal kapcsolatban, hogy a rabszolgakereskedő izmaeliták vajon jó üzleti döntést hoztak akkor, amikor eladták Józsefet Potifárnak? Azt gondolom, ha tudták volna, hogy egy igazi kincs van a birtokukban, akkor nem adják el. Ha jobban megismerték volna Józsefet, akkor rájöhettek volna arra, amire gyakorlatilag Potifár rájött, hogy az Úr vele van és, hogy áldott és maga az ember az, akin Isten kegyelme szerepel. Szomorú, de tény, hogy mi is sok-

szor hasonlóképpen alábecsülünk embereket, akik a környezetünkben vannak és nem feltétlenül vesszük észre az értéküket. Időnként saját értékünket sem vesszük észre és nem vagyunk figyelmesek, de ebből a történetből nagyon sokat lehet tanulni, mert József később, ahogy olvassuk a történetet, látjuk azt, hogy olyan jóléttel rendelkezett és olyan hatalommal, olyan befolyással, hogy képes lehetett volna arra, hogy azokat a rabszolgakereskedőket megvásárolja magának. Nem csak erre lett volna képes, nem csak erre lett volna meg a pénze, a befolyása, a hatalma, a vagyona, hanem hogy megvegye családostul azokat az embereket rabszolgának. Sőt, az egész utcát, ahol laktak, sőt, az egész falut, ahol laktak. Ilyen hatalmassá, ilyen erőteljessé és ilyen naggyá vált József a későbbiekben. Miért? Mert az Úr vele volt, ezért virágzó volt, gyümölcsöző.

1Mózes 39,3–5.

3. Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van övele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent áldottá tesz az ő kezében:

4. Kedvessé lett azért József az ő ura előtt, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tevé, és mindenét, ami je volt, kezére bízá.

5. És lőn az időtől fogva, hogy házának és ami je volt, mindenének gondviselőjévé tevé, megáldá az Úr az egyiptomi embernek házát Józsefért; és az Úr áldása volt mindenben, ami je csak volt a házban és a mezőn.

Megdöbbenő, nem? Akarsz-e ez az ember lenni, aki így megáldja a főnökét? Megáldja azt a vállalkozást, ahol dolgozol. Nem, én a vállalkozás tulajdonosa akarok lenni. Ebben a történetben szerintem nem Potifár szeretnél lenni, hanem József. Mégis, nem gondoljuk végig, hogy József micsoda alázattal, milyen Istenre jó lelkiismerettel végezte a munkáját. Potifárnak dolgozott, de Istenre nézett közben. Nem azt nézte, hogy itt vagyok rabszolgaként, hát miért dolgozzak én neki, miért tegyek én bele mindent, miért legyen jó a hozzáállásom? Én csak egy tulajdontárgy vagyok az ő életében. Így állt hozzá József? Nem! Hanem úgy, hogy az Úr megáldotta az ő gazdájának a házát, házon belül és házon kívül is – írja az Ige. Mind a házában lévő dolgokat, mind pedig a mezőjén lévő dolgokat. Nagyon érdekes dolog ez, hogy rájött Potifár, hogy van egy héber fiú, egy zsidó fiú, aki miatt ő áldott. Nem mintha eredetileg szegénységben élt volna, de mégis lehetett ezt fokozni, lehetett ezt tetézni.

Szögezzünk le valamit! Szeretném, ha tisztán és világosan látnánk azt, hogy egy dolog látni, hogy boldogul valaki, de egy másik dolog látni, hogy az Úr vele van. Ez két különböző dolog! Mert a világban is vannak emberek, akik boldogulnak az életben. Potifár is boldogult az életben, de mégis Józsefről mondja az Ige, hogy az Úr vele volt és gyümölcsöző volt. Az istentelen bálványimádó felismerte a zsidók Istenének erejét a rabszolgájában.

Amikor Jézus megszületett, ugyanezt az üzenetet hozta: az Úr veled van. Az Úr veled van! Mondd utánam: Az Úr velem van! Az Úr velem van és ha az Úr velem van, akkor nekem nem kell félnem a szegénységtől, nem kell félnem a betegségtől, nem kell félnem semmitől, mert az Úr velem van! És ha az Úr velem van, akkor ki lehet ellenem? Most gondolj bele, ha a mindenható Isten veled van, ha a mindenható Isten eljött hozzád személyesen és veled van és érted van, akkor mi bajod lehet? Mi bajod lehet?

Ez automatikusan megnyilvánul? Nem, kell hozzá a te hited, kell hozzá a megértésed, úgy hiszem, kell a hozzáállásod. Van egy rész, ami a te részed, a hit, hogy azt mondod, hogy igen, ez az enyém, ezt én elfogadom. Nem azért, mert én különleges vagyok, nem azért, mert milyen családból származom, mint ahogy József, nem azért, mert megérdemlem, hanem a mindenható Isten miatt. Ő önmagáért áldozta fel önmagát érted és te érted is egyszerre. Ő hű volt saját magához, az Ő beszédéhez és hű volt hozzád is, mert szeretett. Az Úr veled van, azt jelenti, hogy megvan a sikeres élethez, megvan a győztes élethez, a gazdag élethez, a meggyógyult élethez szükséges hatalmad, mert az Úr veled van. Az, hogy az Úr veled van, azt jelenti, hogy megvan ehhez a hatalmad. Megvan ehhez az a képesség, ami nem a te saját képességed, hanem az Úr képessége benned. Megvan benned az az erő, ami képes halottakat feltámasztani. Megvan benned az az erő, hogy ami munkába bele-

kezdesz, az áldott legyen és ne átkozott. Megvan benned az az erő, hogy rátedd a kezed a betegre és imádkozz érte Jézus nevében és ez a beteg meggyógyuljon.

Miért? Mert ezt mondta Jézus, hogy akik hisznek, azokat ilyen jelek követik, ördögöket űznek, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek föl és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik, betegekre vetik a kezeiket és azok meggyógyulnak. Ez a tiéd! Ez az enyém! Ez a miénk! Immánuel, az Úr velünk van, karácsonykor jött ez el, amit mi karácsonynak hívunk. Az Ige élő, az Ige ható, az Ige fel van kenve, nem csupán betű a papíron, hanem gyógyító erővel van felruházva, képes vigasztalni, képes bátorítani, erővel teljes, tele van bölcsességgel, tele van iránymutatással, tele van útmutatással. Ismerd meg az Igét! Az Ige fel fog kelni és a te életedet megváltoztatja. Képes arra, hogy megváltoztassa az életedet. Képes arra, hogy betöltse az életedben azt, amiért küldetett. Az Igében megvan az erő erre. Amikor a karácsonyra gondolsz, emlékezz erre, hogy ez egy jel a mennyből, hogy Isten szeret téged.

Minden egyes fájdalom, amit éreztél akár a testedben, akár a lelkedben, a szívedben, minden csalódás, amit átélteél, minden könnycsepp, ami végigcsordult az arcodon és a keserű ízét a szádban, minden egyes körülményed, amit meg szeretnél változtatni, Isten előtt van. Ő ezt tudja! Mint ahogy Józsefről is tudta és látta, hogy mi van övele. Látta azt, hogy a kútba került, látta a gonosz bátyjait, látta azt, hogy rabszolgasorsba került. Mindent tudott, minden látott és mégis azt mondta neki, hogy veled vagyok! Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled. Ha nem kedves neked ez az ószövetségi igevers, akkor halld meg, amit Jézus mondott! Mert Ő azt mondta a tanítványoknak, mielőtt a mennybe ment, hogy én veletek maradok, veletek vagyok a világ végezetéig. Soha el nem hagylak. Ezért soha nem kellene úgy gondolkodnunk, vagy azt mondanunk, hogy Isten elhagyott engem. Ha van valami rossz dolog, történik valami tragédia vagy betegség, vagy fájdalom, vagy egy nagy csekk jön, mert a gázszámlán sok a számjegy, azt mondod, jaj, Isten elhagyott! Mert nem érzed. De Isten jelenléte nem feltétlenül mindig kézzelfogható érzésként nyilvánul meg. Nem érzésekben járunk, hanem hitben járunk, mint ahogy József is hitben járt.

Semmi sem illusztrálja jobban a karácsony üzenetét, mint ez a szó, hogy Immánuel, hogy Isten veled van, az Isten velünk van. Ő tudja azt, hogy min mész keresztül, Ő törődik veled, azért küldte Jézust, hogy életed legyen. Ő maga mondta. Nem azért, hogy halálod legyen, nem azért, hogy betegséged legyen, nem azért, hogy veszteséged legyen, hanem hogy életed legyen és bővölködjél – János 10,10. Sokat tudjátok ezt fejből. Jó lenne ezt idézni magunknak, amikor a keserűségnek bármely gyökere elkezdene bimbózni a szívünkben. Isten már nem egy távoli Isten, nem a csillagokon túl lévő Isten, nem egy megismerhetetlen, elérhetetlen Isten. Ő nem sokat érne így az emberiség számára.

Hadd mondjak valamit zárójelben, a vallás istene nem sok mindent ér az emberiség számára, de a kereszténység, az élő kapcsolat Istene mindent felülír. Olyan pótolhatatlan erőforrás az életünkben, amely minden körülmények között képes minket átsegíteni és felemelni. Olyan Istenünk van, aki velünk akar lenni! Olyan Istenünk van, aki közösségben akar velünk lenni. Olyan Istenünk van, aki megérti a fájdalmunkat, olyan Istenünk van, aki emberré lett értünk. Igen, Ő Jézusban a miénk lett! Mi pedig az Ővé! Ez a karácsony üzenete, és ha megértjük, az átalakítja az életünket. A szerelem nem teljes akkor, amikor a szeretett személy távol van. Isten szerelme, Isten szeretete irányunkban nem volt teljes, amikor távol volt.

Az utolsó igeverset olvasom fel az Efézusi levél 2-ből:

Efézus 2,12–13.

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígért szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

13. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.

Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

